

Kinckas Bazigra

Disruptiferos

Kiospios

wonibus

Πάνω Λευτέρη 8/10/49.

Αγαπητή κυρία Παυλίδου,

Ευχαριστώ για τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὴν στοι-
χὴ μου. Ἦδη ἔστειλα σὲν κ. Κάλμαγ καὶ δύο
εργαστῆριά μου βιβλία — δὲν διαδέσω, εὐκρινῶς,
ἀνεκτετα ἀπὸ εἰς δύο πρῶτες μου ἐπιλογές.

Εὐχαριστῶ ἀκόμα γιὰ τὴν εὐγενικὴν σας
πρόσκλησιν ἂν κέρχει, πολλὴ εὐχαριστίας δὲ ἔστω-
ψεχιδῶ καὶ εὐκαρίας. Φυσικὰ, ἀνεκτετα δίδω
τὴν πρόσκλησιν.

Τοὺς χαρτερισμοὺς μου σὲν κ. Παυλίδου.

Μετ' ἀποχρῆς ἀκρίβειας
Φραντζίσκου.

Κυρία
α Ελένη Πασιδου
Μιχ. Πασιδου 24
Λεμεσος

TK 544

4 Αυγ. 2015

Αγαπητοί Ι. και Ε. Παυλίδου,

Υπάρχει γιατί αδελφά μου συνεχίω να σας στεφανάζω,
επιμένω όμως στο ζυτούμενο, να δείτε το κείμενό μου
για την Περιβερώννα του Γ. Γεωργαντά, που συνδέεται
άμεσα και με το δικό σας (Χαραυχή 2013) και να
μου δώσετε την ευλογία σας. Εδώ και 210 μέρες το
έγραφα στο email peoniade@cytanet.com (που μου
έδωξε τα λευκώματά κ. Ε.Π.), δεν αποκλείεται όμως να έγινε
κάποιο λάθος, επειδή αδελφός έχω το έγραφο δι' ερχομού...

Το σίλλω, λοιπόν, και δια της ταχυδρομικής οδού στη
Διαβρωή σας στη Λεφό, που κι αυτόν μου έδωκε κ. Ε.Π.

Επαναλαμβάνω τη βαθιά εκτίμησή μου για τη ειρην-
τική επέλευση και για το ήθος σας μιας ζωής, εφ' όσον
δείχμα του καίριου είναι το κείμενό σας για την Πε-
ριβερώννα (Χαραυχή - μεταφράση)

Με αγκάριους χαίρειό μου

tel: 99 720 290

email: vassilioucostas@gmail.com

ΑΡΕΙΤΕΙΑΚΑ 7

Ένωσις, Αύγουστος 2015

Γιεβνένι Γετζουβένκο
«Περιστερώνη»
Ιούλιος 1977ΕΙΘΑΧΩΧΙΚΟ

Τότε που ετοιμάσαμε το αφιέρωμα στον Γιάννη Μ. Κίτρο, μελίσδυ (Ένωσις Ιουλίου 2015), στο εκληροστάσιο στόκορ που είχαμε για τα εχθρικά εαυτά (Civili Reference Letter, Σχόλια), όταν ρώτησα τον Πρόεδρο της Ψυχιατρικής για ποιο λόγο οι δυο ~~στο~~ ψυχιατρικές διαλέξεις του στα Σεμινάρια Κλήρον της Γραφής Μικροσκόπου είχαν στην Κλήρον, που υπάρχει στη μικροσκόπηση Ιαμαρτου - Ορεινή, Καλέ μου λέχει, [κι είναι και ειδικός], δεν έγιναν στο χωριό Κλήρον, εδώ Κλήρον εννοεί των Κληρικών, στα Σεμινάρια έγιναν στην Περικτερόνη! Τότε, ακαριαία, μια ανερέλη από γάτρα Πεδούνια, και μια άλλη από ατέρχια κατεβαίνοντας από τον ουρανό, η μια πάνω από την Περικτερόνη και η άλλη πάνω από τον Αστρομερίτη, κατέβρασαν απεστράπτοντα μικροσκόπου σαν έναν αρχάντη Διέδο, τον Ευχένιο Γετζουβένκο, να ασταχέλλει με πυχαδιαία γυνή και τεράστιες ως προουχίσματα χειρονομίες το πείσμα του «Περικτερόνας» που μαζί με την «Μπαλλάντα στον Γευχόρη Αύσαντιον» (1957, από ανώνυμο α' χροίο) είναι ίσως τα ωραιότερα Ξενόγλωσσα ποιήματα που χράμυκαν ποτέ για το κερύκειο Ισλαμ.

Αυτό το δαίμα (γιατί περί δαίματος επρόκειτο) είναι του Ιούλιο ~~Αύγουστο~~ του 1977, 3 χρόνια μετά τις Καθάρεις του Στραδικατίματος και των Εισβολών Α' και Β'

στον Κίτσο του Κρατικού μας Θεάτρου (πριν κατορθώσει
^{αυξανόμενα} ~~αυξανόμενα~~), ανάμεσα Βούλγα, Μουσειού, Κομδαβούτ Μ.
 Δράκου, κάτω από το Τεϊβί και Αύλε Παρόν, ούε
 ένα μήνα πριν τον αδύνατο θάνατο του Εδουάρδου,
 όταν το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού καλή
 του ώρα, αντί να βίσει έστω βήματα ευνοχικά ή
 κατά εκθέτων στις Παρεμβάσεις για ηρωικά και
 εις και ψευδοθρησκείας που ~~απαιτούν~~ ^{απαιτούν} επί βαλθούρ
 μέρι (διά) λυγύ του Κυπριακού, οργάνωσε στοιχι-
 κες βραδιές (κι άλλο να οργάνωσε) για ανύψωση του
 φθικού των Κυπρίων στα πλαίσια Αυτοχρής και Μα-
 κροχρόνιου Αχών, με καθιεμένους πρόβα ανάμεσα
 της Ροσιέ, Ελκαύχης, Παγιαρδής, από τα νεότερα
 προϊόντα, Νικηφόρος Βρεττάκος από τη Μητέρα
 Πατρίδα (κι Η Κύπρος του Κόσμου) και Γιερενί
 Γεργουβέκο από την Holy Mother (και τότε και
 τώρα και πάντα) Russia. Παρουσίαβως πτωχός άλλος,
 το Παράδεισο μας, μάλα η χάρη του, ο Κυριάκος
 Χαλαλάφτιδης, σταβράτων χαλαλάφτιων.

Διαφορετικά παρών σε μια άκρη, φουφούς, και ο χράκοντες,
 στο άλλο άκρο από εκεί στον κάθοντο ο Παντελεή-
 μων Μιχαήλ, προτρέχοντας αφοβότεροι να μην καρτέρι-
 λατιγούν, για τα μην Τσιεραδκαβασίν ως αφοβότερα
 τσι αλαράγια, εστειδή τότες βρίζκονταν σε η-
 πυστικά ματαίρια για την «Κατάθεσης» που φο-
 λος είχε καταστήσει ο Υπουργός Παιδείας Χρ.
 Εβέρτος Σοβιανός - κι άχνυε αίσθη από τον 1-
 χόρα της (αδίκω χάρμα).

Όσαν ήθελε η σειρά (τελευταίος) του Γιεβέρνι από
 χείρα το πείσμα του στα ορεινά, χανέδωμος,
 τριαντάρας, με κωνή καταστάση, με χειρονομίες ιδίω

Ζεστές Μνήμες

Του Πανίκου Παιονίδη

(Σεπτέμβριος)

• • • Ήταν το καλοκαίρι του 1977 κι η επιμονή μας έπεισε τους Σοβιετικούς να παραχωρήσουν άδεια εξόδου στον Ποιητή, να έρθει στην Κύπρο. Θυμάμαι που όταν πήγαμε στο αεροδρόμιο να τον παραλάβουμε, ήταν εκεί κι ο Σοβιετικός Πρεσβευτής, που μόλις αντίκρισε τον Γεφτουσένκο να κατεβαίνει από το αεροπλάνο του λέει:

- Πώς, εδώ εδώ, χωρίς να ξέρω τίποτα;

Η απόφαση είχε παρθεί μόλις μια βδομάδα πριν σε συνέδριο συγγραφέων στη Σόφια και δεν πέρασε όπως φαίνεται από τις απαραίτητες γραφειοκρατικές διαδικασίες εκείνης της εποχής.

Ποιο πρόγραμμα επαφών να οργανώναμε; Έπρεπε οπωσδήποτε να δει και τον Παύλο Λιασιόδη, ν' αγγίξει τις ρίζες μας. Πήγαμε, λοιπόν στην Τσακκιλερή, ο Παύλος άρρωστος, μας υποδέχτηκε όμως όλος ζωή, έπαιξε και το πιθκιαύλι του που το είχε εγκαταλείψει για κάποιο διάστημα, βγήκε όμως εκεί και η τραγική ιστορία της κόρης του, το πώς δηλαδή σκότωσαν οι

Τούρκοι εισβολείς τον αδελφό της όταν πήγε στο χωριό του, την Περιστερώνα ψάχνοντας να βρει τον γέρο πατέρα του που είχε παραμείνει εκεί. Στην Τσακκιλερή είχαν συγκεντρωθεί εκείνη την ημέρα τα πιο σημαντικά, ο Γεφτουσένκο το έβλεπε αυτό, ένιωθε την ανάγκη να αντιδράσει. Κατευθυνθήκαμε προς την Αγία Νάπα όπου μας περίμενε ο ζωγράφος Γιώργος Σκοτεινός, περάσαμε από τη Δερύνεια όπου έκανε τη βόλτα της η Νίκη Μαραγκού με την κορούλα της, τις πήραμε μαζί μας και στη βεράντα του οπιτιού του Σκοτεινού βγήκε η φωτογραφία. Εκεί, στο σταύντιο, το πλημμυρισμένο με τους πίνακες του «Κύκλου της Καταγγελίας» του Σκοτεινού, γράφτηκε και το ποίημα «Περιστερώνα» που μεταφράστηκε την ίδια κι όλας νύχτα και την επομένη αναγγέλθηκε στο φεστιβάλ ποιήσεων στη Λευκωσία και τη μεθεπομένη δημοσιεύτηκε πρωτοσέλιδα σε όλες τις εφημερίδες του νησιού. Ήταν το πρώτο

20 ποίημα ξένου ποιητή που είχε γραφτεί για την εισβολή.

Σχετικά με την «Περιστερώνα» θα ήθελα να αναφέρω και μια εντελώς καινούργια ιστορία. Πρόσφατα, σε μια από τις κυριακάτικες λογοτεχνικές συναντήσεις μας στη Λεμεσό, αναφέρθηκε ότι ο Μάριος Τόκας είχε μελοποιήσει την «Περιστερώνα» και την είχε παρουσιάσει σε μουσικές εκδηλώσεις στην Αθήνα. Την ανακοίνωση έκανε ο Μίμης Σοφοκλέους, στενός φίλος τότε του Μάριου και μέλος της ορχήστρας του... Κι ο Μίμης άρχισε να το τραγουδά με όλο και πιο δυνατή φωνή. Το θυμόταν ολόκληρο κι ως πέρασαν από τότε 35 χρόνια. Μείναμε άναυδοι όλοι εμείς οι άλλοι. Εκείνο το πρωί είχε ληφθεί η απόφαση: Ο Μίμης να καταγράψει σε νότες το τραγούδι με τη βοήθεια κάποιου φίλου μουσικού και να προσκαλέσουμε στο νησί τον ποιητή όταν θα εκτελεστεί δημόσια το έργο.

Καντίδιο

Περιστερώνα
Ποιητής: Εβγκένι Γεφτουσένκο
Μετάφραση: Έλλη Παιονίδη

Περιστερώνα

Ποιητής: Εβγκένι Γεφτουσένκο
Μετάφραση: Έλλη Παιονίδη
Ω ομορφιά, στα δυο τεραχισμένη
απαρταρούσες, ξεψυχούσες -
Αφροδίτη βιασμένη
κάτω από τα βαριά κορμιά των
τούρκικων των τανκς.

Μα δεν χάνεται ποτέ η ομορφιά,
ακόμη κι η ομορφιά η βιασμένη,
είναι αγνή μπροστά στον εαυτό της,
είναι αγνή και στο θεό μπροστά.

Μιλήστε, χαμένα εσείς χωριά,
μιλήστε εσείς, ρίζες ξεριζωμένες,
μιλήστε, εικόνες ποδοπατημένες
μιλήστε εσείς νησιές σβησμένες,
που δεν τις άναψε κανείς, τρίτη
χρονιά.

Μιλήστε, κούνιες δακρυσμένες
που τρία χρόνια δεν κουνήσατε
παιδιά.

Μίλη, καταυλισμέ Τσακκιλερή,
μ' αυτή την πέτρινη, την τραγική
μορφή.

Καταυλισμέ, θυμάσαι; Άνθρωποι
έσπερναν λιωστρόφια
από αποράκια που έμειναν ατόφια,
τυχαία, σε κάποια τούπη κάποιου,
εκεί.

Σπόροι από μια ελπίδα μουσική
να ξαναβρούνε τα κλεμμένα.
Να, τα λιωστρόφια ορθώθηκαν
ψηλά,
άγγιζαν το κορμί τώρα βαριά,
έστρεφαν τα πρόσωπά τους
λυπημένα από τον ήλιο.
Στα κεφάλια τυλιγμένα έχουν

μυνηχία
κίτρινης φωτιάς - ίδιο φωτιστέφανο
της Κύπρου

Τα λιωστρόφια με κεφάλια
στριμωγμένα
μες το πάθος σαν μέσα σε
οιλονυχτία

πίσω κοιτάζανε με νοσταλγία,
πίσω, στον σπόρων την πατρίδα.

Κοιτάζανε: Στο κόμμα εκεί,
στην άκρη που ρούφει το τόσο
τους το δάκρυ

γυναίκες βλέπαν μαυροφορεμένες,
λουλούδια κόκκινα, λουλούδια που
είναι μικρά μνημεία για τους
ξεριζωμένους

- ώ, ομορφιά, πόσο είσαι
παντοδύναμη

- μεσ' την ανήμπορή σου την
αδυναμία

- βοήθεια περιμένοντας από την
ομορφιά

- οι άνθρωποι ομορφαίνουνε κι
αυτή τη δυστυχία,

- κι αυτή τη δυστυχία.

Πόσο μου είναι οδυνηρό στο σπίτι
Του πρόσφυγα ποιητή.

Πώς να σκεπάσεις με λουλούδια τη
δυστυχία,

πώς μπορείς; Παύλο, για και δεν
φτάνουν την τραυματισμένη σου τη
γης οι επίδεσμοί σου, στηρίζου για
να κρατηθείς

στην πονεμένη σου φλογέρα,
αχ, τη φλογέρα σου,
του δακρυσμένου κίρκα του
καθαμιώνα,

που δεν σε ιφάνει από τα σύνορα
εκεί πέρα.

Η κόρη σου, σαν από άλλο κόσμο,
να παραμιλά Περιστερώνα,
Περιστερώνα.

Κάπου στο χωριό που 'χει
περιστερισμό μορφή
κάτω εκεί από τη γη
είναι σκοτωμένος,
ο αγαπημένος.

Στον τάφο του, όμως, να ρίξει δεν
μπορεί

σου λουλουδι πάνω από τις
ξηφολόγες.

Από τις δυνάμεις της είναι πάρα
πάνω αυτό,
οι ερπίστριες κύκλωσαν το τρακτέι
το ειρηνικό,

ούρλιασαν, κύλησαν στο κόρτο το
καμένο,

το ματωμένο, ώ στάρι,
πώς δεν τον έκρυψες στα σπλάχνα
σου βαθεία,

στάρι, που εκείνος σ' έσπευρε... Και
πάει.

Ο δολοφόρος χάθηκε παράνομα,
κρυφά.

Περιστερώνα, Περιστερώνα.
Τινάζεται το βογγητό της,
φερουγίζει σαν περιστέρι.

Μα δεν μπορεί να βρει
περιστερώνα.

Κύπριοι πρόσφυγες-παντοτινή
ντροπή

για όλο τον κόσμο και όλοι αυτοί,
που δεν νιώθαν ντροπή, νάναι
καταραμένοι και νυν και αεί.

Υπάρχουν κι άλλου είδους
πρόσφυγες-ξεδιάντροποι ποδι:

Πρόσφυγες από την αλήθεια προς
το ψέμα,

πρόσφυγες προς την αδιάφορη
ευγένεια,

πρόσφυγες προς τη γαργαριστή τη
μουσική,

πρόσφυγες στο ποδόσφαιρο, στην
άνετη ζωή,

πρόσφυγες στις πομπώδεις
συνεδρίες.

Κιοτίδες πρόσφυγες-δραπέτες της
κοινής τους συμφοράς,

μα τι θα γίνει αν δεν ξυπνήσει
η ανθρωπότητα, αν δεν βογκήσει
με βογκητό πιο δυνατό από της
καμπάνας το σκοπό

για τον αγώνα; Περιστερώνα,
Περιστερώνα!

Ακούτε; Κάτω από το τανκ βογκά η
εικόνα

Περιστερώνα, Περιστερώνα!

3 Ιουλίου 1977

4^η

Πανίκου και Έλλη

Παιονίδη

με πολλή εκτίμηση και αγάπη

για το φιλολοχικό

κι όχι μόνο

ήθος μιας ζωής

Προσπεράσει ή αχέλια

ευπρόσδεκτη

Η αγάπη Ένωσε και θα πορευτεί

κινιαίο - εδώ, τελευταίο εικόνα 20

του Αυγούστου

Ευχαριστώ

Από αριστερά προς τα δεξιά: Γιώργος Σκουρτενός
 (με γαϊδάρη, Νίκη Παπαδικού φειδιώκη, Γεβγκάνι Γερτζουκάντο
 Λευκάδων, με τις δύο πριόνια να είναι καλίσονται δύο
 αντισεισμικές, τον Άπτερον και ενάλη ^{οργανοπανρεϊσάντφα} Έλδη - Δέλιτσι
 κούο ο Παν-αχιώτου προφανώς γιατί τρέβυξε
 τη φωτογραφία, 2 ή 3 Ιουλίου ~~1997~~ 1997

Συμφωνία Άνδρακες ο Ουβανρός! Γιατί όπως μου επανάληψε τη
 Λεωνυσιά η Β.Π. (από τη Βάβα Κοιλανίου) η Περικτερένα η Κορκεϊάνη
 κι δεν είναι η Γεβγκανιάσωνη, αλλά η Περικτερόνω-Ιτηχη
 η Λυκώτιβδα, εφόσον κι η γραφική σχέση της με του Π. Λιαζίδη.
 Ωστόσο οι Άνδρακες, το λέγει κι ο Ηρόδοτος, όταν είναι
 θιάστροι, είναι εόδα αφάραντα του Γερουδοφέτου. Κ. Β.

29. 7. 2015

DEBENHAM'S 2016

1

Του Ιγέρου Κ.

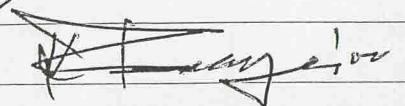
Ήχαν στα χεροντάκια
κι οι δυο με σταγονάκια
σου Debenham's των σταγόνων
ως κύριε αστ' ει λατάντα
ή και αστ' τη Ιταλικά
κι οι δυο τους με μαλλί
οι ladies με κορδέλλες
με τα αρεσούνα τους
με απά ματρες στα βρακιά τους
να πικιούκι του καρέ τους
ειρε τον νερκέ τους
γιατ' ήταν πως φανέρι
σαν ε'ατρη, το φεχάρι
Πως ε'χαν καθαρές ματιές
που δούδαταν σου Ερερκές.
Λύσανε το κυτράκι
ανάμεβα στο σταχικό
κι ανάμεβα τυραχλαδίου
στον ήχο ενός χελιδονίου
λύσαν και σταλαιστίνιακό
και λαίλαπα του Ερσάχον
που ερχόταν ως άνεμος Ιφσον
σου βάρου του Ανανισάν
άνανισάν και ήσαν Κιμόν.
Κι αφού τα εΐταν όλα
στο ύψος του Σιακόλα
— ήσαν και κόλα κόλα
που δίφρασαν στ' αλλαντικά
κι ούλκω με τα σπορικά
με δίδο ή παλιό κρηί
στην σάνε για W.C.

έν' άστρο χερουτάκι
 μ' ένα χρυσό σουτάκι
 δεν βάρυσε, ξεφούρνισε
 ένα έστος αδύνατο -
 τι κάνουμε με τον θάνατο.

κι ένα κενό κοντούτσικο
 και χαμλοκωλονούτσικο
 που φρε με βράκες ρίνας
 και τβαχκαροπαδίνες
 και με εχιαμένες κλάρες
 βρέκεται, ναπαυ κώννετα
 κούτσει τις κωρατζές
 και λέγει μάνι μάνι
 μιλώντας για τον θάνατο
 - Ιτον κώλο του ρατάνι.

Ένα χκαρβόνι παρακεί / δεκαοχτώ χρονών παιδί
 πούχε ωτιμένα τα αγκία
 ως μ' έδουε τα χυαλικά
 του ππέραν σπέραν όδα
 κι άρχισε δειστέ κωκο
 μέναν αέρα εέρτικό
 μ' ωραία σερβιτόρα
 ενίο οι χέρσι κι οι χροί
 σαν να τους άναψαν φωτιές
 εκκώδυκαν για τζιάμικο
 χαρόστικο ή αραβίκο
 άλλοι έ'να καρτζίλαμάν
 με χαλικά κατά του Ανάν -
 στο τέλος σφίξαν, εκατό
 νομάτ' εις καλαμαριανό
 τριτάμπυδικια και καζατόβωκ.

6 Οκτ. 2016

28.10. '16.

Αγαπητοί Έλλη και Ιβάνκο,

Χάρηκα ιδιαίτερα για το θερμό ενδιαφέρον που έχεις το βράδυ, σαν ένα χέρι, ανήμερα ε' Αχίου Δυμυτρίου, είχε εχίνε απ' την ώρα Λεμυββό είχε από τη Βάβα Κοιλανίου. — Δώστε και χαιρετίσματα του Πολυβίου, που σκεδάνουν το σπίτι του τσιτσι ε' σταθερά η μούττα του. Ας κάτσει για μοσάρα τσιτσι νόρτσι ως τη χώρα.

Χαίρομαι ακόμα πιο πολύ, γιατί η «Περι-
στερώνα», μια ύψιστη ποιητική Ιταλική,
γραμμένη σε μια ιδιότητα, έχουσα, δίχως
νύβτα, που έφριξε ε' ανάμεσα, σε ν' μινους
και εχκώμια, (Λιασίδος, Έλλη, Γιούρι) σε
ένα παναύρι, είδεν κατόσο χούρι, για ε'
ύρσην τσιτσι ο Μάριος, της Μουκκίς ο αρχόν.
Τσιτσι ε' ένας Αμερικανός, ε' ε' πατατσα η
pelican, ύρσην ο πελεκάνος τσιτσι τώρα
αποχαιώνεται, στον ουρανόν τσιτσι απ' δώνεται
μενέρος περιπέτεια, που δ' ε' πατουν σαν
ε' αβέρχια.

Πέμπτη σας θυνο βιβλία μου τσιτσι πιάτε σαν
υχεία μου. Το έναν εν' η «Δράματουκας» (1996), που
συνοψίζει τα σταλιά, σε σπούμν το σκερνεύ. Το
άλλον εν' σαν μια κωδία, για τη μακαρινία
τη «Θυκία μας τη Γιουγκοσλαβία» (2009 —
γραμμένο το 1999) τσιτσι δείχνει τα τσιτικάρκα,
πυκνιάει μες στη θούρκα, γραμμένο στο κυρι-
ακό, τα πιο ωραία ελληνικά, σε χλωβόρα του χάρ-
του μας, σε χλωβόρα του φανότου μας, χλωβόρα του

μαχαμήτου, τριλιπτόναν του χαλότου.

Νάστε καλά να ειαίρεστε, να πίνετε να
ευφραίνεστε. ΤΣΙ αν έρτει κάποιος "Χαρω-
μένος" * με δεπώνι να μας πείθει ή να μας
πειθεί, στον κύλο του δεπώνι, τσιείνος
δεδει...χαμήσι.

Εγκάρδια
Κ. Β. Βασιλείου

* Χαρωμένος: Σόμα σχετικό μεσόμορφο στοιχία
του I äbba Ιταύλου, από το τελευταίο libellus
του «Filioque, a la maniere Kostas Vassili-
liou»

** "ρεπώνι": Σόμα και σχετικό πρόγραμμα στοιχία
«Debenham's», που επικυρώστω.

27 Σεπτ. 2015

Αγαπητοί φίλοι συν-αδελφοί,

Σας χαίρω

κι εύχομαι τα καλύτερα

Με τη μεγάλη λαδιά εκτίμησή μου κι αγάπη για την
καθυστατημένη έγκυα (κόλπου αρχά πλάσι ποτέ) "έσπαρχή"
εξασφάλισα της «Περιβερώννας» (πώς "συνώνει" η μερίδα
στοιμωγ.) σας στην
ένος τετάρτου

- α' Το καίριό μου «Περιβερώννα» (με ενσωματωμένο και το δικό σας) άπως διοργανώθηκε σε 2 μέρη στα εύλλα Αυγ+ Σεπτ. της «Ευρώπης».
- β' Το τελευταίο βιβλίο μου «Το Νόημα Β'» (που μόλις κυκλοφορεί).

Να' σε καλά

Kikiel Buzgou